

آیا عبدالرفیع حقیقت از عین

با سلام گرم و ساد باس؟ فرزند

اخیراً فرزند سحران زبان پارسی، که به محبت شما آمد و تألیف شده، به دست
ما خواهم بر این عزیزت بزرگ ادیب، این کتاب بسیار سودمند (کارگر در دیگر کتب و بیست و هفت جهان
در روزنامه است انجام شد) به شما تبریک و تهنیت بگویم. دل از این که شوهر در سر آغاز این مملکت
جاودانه آورده اید، صمیمانه تسلیت کنم.

چون در بیگانه، وعده تجدید چاپ و گسترش محمود آن کتاب را داده اید و از
نویسنده آن نظر آن را خوانده اید، بر خود لازم می دانم که یاد آور شوم که در شرح زندگی آرام این جمله:
"پس از وقایح آذربایجان در اکثر تامل به افکار کمونیستی تا گریز به کشور اتحاد جماهیر شوروی نیاننده"
اید با حقیقت و قوت می آید. چه در آن زمان ادراک ما نیز ۱۳۲۵ یعنی یک سال پس از تسکین مردم
دکرات آذربایجان، آرام تنها برای از خروج با همسر خود آرمای بدیع تبریزی که در آذربایجان بود،
به تبریز رفت و پس از دو ماه یا کمتر، همراه وی ندانسته به گروسی بسیار شد.

ما خواهم بگویم که اگر آرام در گذشته و امروز به اید و عقیده ای مانند یهودها باشد
دارای آن نهایت اخلاق است که آنکارا نظری را بیان کنند و تحمیر که چگونه ممکن است در
سرد عقیدت و نظرات شخص نادریده و ناشناخته ای بدون هیچ مدرکی، با این قاطعیت
تصاویر کرد. خرم آنس که ما کم در تجدید چاپ، این مطلب را به درستی توضیح دهید.
فصلاً مختصر شرح زندگی مفردت کارهای انجام شده ام را با چند شعر تازه برسان
مخافتم. ضعیفی مایل بودم رونویسی از آنچه در نگین سخن در باره آرام نوشته اید داشته
باشم. اگر رسید این نامه به دست برسد، بجز در مقام «البرزی شکست» و ای باد شرم را
برای ما خواهم فرستاد.

با آرزوی موفقیت آرزوی پریم بزرگ

راله

لندن، موسم فروردین (۱۳۷۱)

نسخه

63 Colet Gdns
St. Paul's Court
London W14, 9DN
England

شماره: گزار از رود، در پاریس
درترین شماره در پاریس و سفیر